

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá proměnou sociokulturní funkce karnevalu a šarivari v západní kultuře v období od pozdního středověku do konce raného novověku. Práce je založena na analýze sekundární literatury o karnevalu a šarivari, která je považovaná z hlediska historie za paradigmaticky určující a sleduje teze, které vycházejí z teoretických koncepcí N. Eliase a M. Foucaulta. Oba autoři se ve svých teoriích zabývají vytvářením specifické individuality moderního člověka, založené na nezbytné autodisciplinaci a zdvořilosti kodifikované společenským konsensem. Karneval a šarivari jsou příkladem ritualizované kolektivní transgrese, která napomáhá vytvářet hodnoty a normy společnosti. Karneval je především projevem lidové kultury, kde se mísí rituál, hra i slavnost. Oslavuje lidskou přirozenost, jídlo, pití, sex a násilí, tedy vše co se kultura snaží zcivilizovat. Cílem práce je postihnout jak tato civilizace nebo disciplinace karnevalu probíhala, kdo byl iniciátorem a nositelem této změny a zda původně spontánní karnevalové slavnosti, hry i rituály během historického vývoje, jehož hlavními znaky byly ztráta spontaneity, komercializace a profesionalizace, zcela ztratily svůj význam a zachovaly se jen v bezobsažných formách jako prostá zábava.

Klíčová slova

karneval, šarivari, slavnost, hra, rituál, civilizační proces, lidová kultura, elitní kultura, šlechta, dvorská společnost, reformace